

Ersättningsrätt och insolvensrätt

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen avslår samtliga motionsyrkanden som behandlas i betänkandet. Motionsyrkandena gäller bl.a. fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter, skärpt kontroll vid konkursansökan, beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning samt undantag från utmätning.

I betänkandet finns fyra reservationer (M, SD, L, KD).

Behandlade förslag

Ett sextiotial yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2017/18.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Utskottets överväganden	7
Fullvärdesförsäkringsvillkor	7
Skadeståndsansvar vid radiologiska olyckor	9
Trafikskadeersättning vid rattfylleri	12
Fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter	13
Skärpt kontroll vid konkursansökan	17
Distansutmätning	20
Beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning	23
Undantag från utmätning	24
Motioner som bereds förenklat	25
Reservationer	26
1. Fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter, punkt 4 (M, L)	26
2. Skärpt kontroll vid konkursansökan, punkt 5 (L, KD)	27
3. Beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning, punkt 7 (KD)	28
4. Undantag från utmätning, punkt 8 (SD)	28
Särskilt yttrande	30
Motioner som bereds förenklat, punkt 9 (M, SD, C, L, KD)	30
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	31
Motioner från allmänna motionstiden 2017/18	31

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Fullvärdesförsäkringsvillkor

Riksdagen avslår motionerna

2017/18:1563 av Johnny Skalin (SD) och

2017/18:3540 av Johnny Skalin (SD).

2. Skadeståndsansvar vid radiologiska olyckor

Riksdagen avslår motion

2017/18:2416 av Lise Nordin och Stina Bergström (båda MP) yrkandena 1 och 2.

3. Trafikskadeersättning vid rattfylleri

Riksdagen avslår motion

2017/18:2746 av Karin Svensson Smith (MP) yrkande 11.

4. Fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter

Riksdagen avslår motionerna

2017/18:121 av Allan Widman (L),

2017/18:852 av Roger Haddad (L),

2017/18:1085 av Niklas Karlsson (S),

2017/18:1102 av Hans Hoff (S),

2017/18:1170 av Lotta Finstorp (M),

2017/18:1200 av Johan Hultberg (M),

2017/18:1310 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 1 och 6,

2017/18:1649 av Anders Hansson (M),

2017/18:2347 av Boriana Åberg (M),

2017/18:2873 av Rickard Nordin (C) yrkandena 1–3,

2017/18:3474 av Johan Hedin och Anders Åkesson (båda C) yrkande 6 och

2017/18:3582 av Roger Haddad m.fl. (L) yrkandena 13–15.

Reservation 1 (M, L)

5. Skärpt kontroll vid konkursansökan

Riksdagen avslår motionerna

2017/18:7 av Caroline Szyber (KD),

2017/18:269 av Staffan Danielsson (C),

2017/18:1922 av Gunilla Nordgren (M),

2017/18:3579 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 18 och

2017/18:3652 av Caroline Szyber m.fl. (KD) yrkande 57.

Reservation 2 (L, KD)

6. Distansutmätning

Riksdagen avslår motion

2017/18:3035 av Maria Malmer Stenergard (M).

7. Beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning

Riksdagen avslår motion

2017/18:3836 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 50.

*Reservation 3 (KD)***8. Undantag från utmätning**

Riksdagen avslår motion

2017/18:3556 av Kent Ekeröth (SD).

*Reservation 4 (SD)***9. Motioner som bereds förenklad**

Riksdagen avslår motionerna

2017/18:984 av Mikael Eskilandersson och Roger Hedlund (båda SD) yrkande 5,

2017/18:1499 av Per-Ingvar Johnsson (C),

2017/18:2009 av Anders Hansson (M),

2017/18:2565 av Lotta Olsson (M),

2017/18:2566 av Lotta Olsson (M),

2017/18:2669 av Anders Österberg (S),

2017/18:3077 av Cecilia Magnusson (M),

2017/18:3086 av Cecilia Magnusson (M),

2017/18:3212 av Ewa Thalén Finné m.fl. (M) yrkande 5,

2017/18:3213 av Ewa Thalén Finné m.fl. (M) yrkandena 4, 12–16, 19 och 21,

2017/18:3340 av Caroline Szyber (KD),

2017/18:3344 av Caroline Szyber m.fl. (KD, M, C, L) yrkande 3,

2017/18:3416 av Lars Hjalmered m.fl. (M) yrkande 8,

2017/18:3579 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 9,

2017/18:3598 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 14–16,

2017/18:3652 av Caroline Szyber m.fl. (KD) yrkandena 55, 56 och 61–63 samt

2017/18:3756 av Ola Johansson m.fl. (C) yrkandena 10–12.

Stockholm den 20 mars 2018

På civilutskottets vägnar

Caroline Szyber

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Caroline Szyber (KD), Johan Löfstrand (S), Mats Green (M), Carl-Oskar Bohlin (M), Cecilie Tenfjord-Toftby (M), Ola Johansson (C), Emma Hult (MP), Lars Beckman (M), Mikael Eskilandersson (SD), Robert Hannah (L), Johanna Haraldsson (S), ClasGöran Carlsson (S), Alexandra Völker (S), Teresa Carvalho (S) och Anders Österberg (S).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet ett sextiotal motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2017/18 i olika ersättnings-, insolvens- och utsökningsrättsliga frågor. Motionsyrkandena gäller bl.a. fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter, skärpt kontroll vid konkursansökan, beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning samt undantag från utmätning. Cirka 30 av motionsyrkandena behandlas i förenklad ordning, eftersom de tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden.

Motionsförslagen finns i bilagan.

Utskottets överväganden

Fullvärdesförsäkringsvillkor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om fullvärdesförsäkringsvillkor. Utskottet hänvisar till gällande ordning.

Motionerna

I motionerna 2017/18:1563 och 2017/18:3540 föreslår Johnny Skalin (SD) ett tillkännagivande till regeringen om att utreda om lagstiftningen bör ändras för att underlätta för enskilda försäkringstagare att förstå villkoren för fullvärdesförsäkringar. Motionären menar att det kan vara svårt att tolka vad som är en fullvärdesförsäkring och inte, vilket kan ställa till problem för en privat fastighetsägare vid en totalskada av hans eller hennes egendom.

Bakgrund

Med fullvärdesförsäkring avses en försäkring som gäller utan någon beloppsbegränsning. Motsatsen är en s.k. försäkring på första risk eller beloppsförsäkring, där det finns ett tak för hur mycket försäkringsbolaget kan behöva betala.

I 6 kap. 2 § försäkringsavtalslagen (2005:104) finns bestämmelser om hur ersättningen ska beräknas vid en sakskada. Regleringen gäller bara i den utsträckning som inte annat föreskrivs i försäkringsvillkoren. Ersättningen ska enligt huvudregeln motsvara återanskaffningspriset för egendomen, med värdeminskingsavdrag för ålder och bruk. Återanskaffningspriset ska avse den lägsta kostnaden för att anskaffa ny egendom av samma slag som den skadade. Värdeminskingsavdrag för ålder och bruk ska som huvudregel göras kontinuerligt. Om det inte är fråga om en byggnad, ska avdrag även göras för nedsatt användbarhet eller annan omständighet. Detta blir aktuellt bl.a. när egendomen är i sådant skick att den inte fungerar tillfredsställande eller att den blivit omodern och därför mist sitt värde.

Försäkringsvillkoren innehåller vanligtvis en utförlig reglering av hur ersättningen ska beräknas. Under värderingsreglerna finns normalt en tabell för de delar av byggnaden som omfattas av åldersavdrag. Tabellen utgår från de olika byggnadsdelarnas uppskattade livslängd. Åldersavdragen kan variera mellan olika försäkringsbolag men bygger på samma grund. Först gäller oftast vissa friår när inget åldersavdrag görs, och sedan sker en procentuell upptrappning. Normalt kan dock avdraget för en och samma byggnadsdel uppgå till högst 80 procent. När försäkringsbolaget gör åldersavdrag görs avdraget på hela återställandekostnaden, dvs. både material- och arbetskostnad. Vanligt är

också att det finns ett sammanlagt maximerat åldersavdrag för en och samma skadehändelse, dvs. ett högsta belopp som de sammanlagda åldersavdragen kan uppgå till. Systemet med åldersavdrag innebär i praktiken att försäkringstagaren måste betala en del av den standardförbättring som uppkommer när gamla saker byts ut mot nya.

Försäkringsbolagen har en skyldighet att lämna information om innebörden av en försäkring. Innan ett försäkringsbolag meddelar en individuell skadeförsäkring ska bolaget enligt 2 kap. 2 § försäkringsavtalslagen lämna information som underlättar kundens bedömning av försäkringsbehovet och val av försäkring (s.k. förköpsinformation). Informationen ska på ett enkelt sätt återge det huvudsakliga innehållet i de försäkringsvillkor som kunden behöver ha kännedom om för att kunna bedöma kostnaden för och omfattningen av försäkringen. Viktiga begränsningar av försäkringsskyddet ska tydligt framgå.

Enligt 2 kap. 4 § försäkringsavtalslagen är försäkringsbolaget dessutom skyldigt att snarast efter att avtalet slutits tillställa försäkringstagaren en skriftlig bekräftelse på avtalet samt, om det inte skett tidigare, upplysa om försäkringsvillkorens innehåll och särskilt framhålla vissa typer av villkor (s.k. efterköpsinformation). Det rör sig bl.a. om villkor som med hänsyn till försäkringens beteckning eller övriga omständigheter utgör en oväntad och väsentlig begränsning av försäkringsskyddet. Med detta avses enligt förarbetena förhållanden som avviker från vad en försäkringstagare i allmänhet kan ha anledning att utgå från (se prop. 2003/04:150 s. 383). Om försäkringsbolaget inte särskilt framhåller ett sådant villkor, vare sig före eller efter avtalslutet, får försäkringsbolaget sedan inte åberopa villkoret (2 kap. 8 § försäkringsavtalslagen). Detta innebär att avtalet ska gälla utan villkoret och att försäkringstagaren vid försäkringsfall har rätt till ersättning som om villkoret inte hade funnits (a. prop. s. 388).

Vid sidan av försäkringsbolagens informationsskyldighet finns i 10 § lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden en generell bestämmelse om tolkning av avtalsvillkor. Av bestämmelsen följer att om ett avtalsvillkor som inte varit föremål för individuell förhandling har en oklar innebörd, ska villkoret vid en tvist mellan en näringsidkare och en konsument tolkas till förmån för konsumenten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet är, mot bakgrund av den lagreglering som finns på området och vad som är brukligt i fråga om försäkringsvillkoren enligt vad som redovisats ovan, inte berett att föreslå någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motionerna. Motionsyrkandena bör därför avslås.

Skadeståndsansvar vid radiologiska olyckor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om skadeståndsansvar vid radiologiska olyckor. Utskottet hänvisar till tidigare ställningstaganden och en aviserad proposition.

Motionen

I motion 2017/18:2416 framhåller Lise Nordin och Stina Bergström (båda MP) att lagstiftningens inriktning måste vara att kärnkraften vid en olycka ska tvingas att stå för sina egna kostnader. Ansvarsbeloppet behöver därför höjas till att motsvara den nivå som en radiologisk olycka erfarenhetsmässigt har visat sig kunna kosta, vilket enligt motionärerna innebär åtminstone 1 000 miljarder kronor. Ett tillkännagivande yrkas om en höjning av skadeståndsansvaret och finansieringskravet så att de motsvarar den fulla ekonomiska kostnaden (yrkande 1). Motionärerna anför vidare att inte bara alla värden i det bolag som äger och driver reaktorn bör kunna tas i anspråk för att fullgöra ersättningsansvaret, utan även värdena i moderbolag och resten av koncernen. Motionärerna föreslår därför ett tillkännagivande om att det bör införas regler om ansvarsgenombrott vid radiologiska olyckor (yrkande 2).

Lagen om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor

Regler om ansvar och ersättning för radiologisk skada finns i atomansvarighetslagen (1968:45). Under våren 2010 godkände riksdagen 2004 års ändringsprotokoll till Pariskonventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område och dess tilläggskonvention. För att klara de åtaganden som följer av konventionerna antog riksdagen också en ny lag, lagen (2010:950) om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor, som ska ersätta 1968 års atomansvarighetslag (prop. 2009/10:173, bet. 2009/10:CU29, rskr. 2009/10:360). 2004 års ändringsprotokoll har ännu inte trätt i kraft, och den nya lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Den nya lagen bygger liksom tidigare på s.k. strikt ansvar, dvs. ansvaret är oberoende av uppsåt eller oaktsamhet. Till skillnad från tidigare innebär den nya lagen att ansvaret är obegränsat för innehavare av svenska kärntekniska anläggningar. Innehavare av kärnkraftsreaktorer ska dessutom finansiera skadeståndsansvaret upp till 1 200 miljoner euro (ca 12 miljarder kronor). Finansieringen ska ske genom en ansvarsförsäkring, eller genom att annan ekonomisk säkerhet ställs, som vid varje tidpunkt täcker ersättningsansvaret upp till det angivna beloppet. För andra kärntekniska anläggningar än kärnkraftsreaktorer blir huvudregeln att innehavare ska finansiera ansvaret upp till 700 miljoner euro (ca 7 miljarder kronor). Liksom tidigare ska staten betala ersättning till en skadelidande som har rätt till ersättning enligt lagen, om

ersättningen inte kan fås från den ansvariga anläggningshavarens säkerhet. Statens sammanlagda ersättningsansvar för varje radiologisk olycka uppgår till 1 200 miljoner euro plus ränta. Ansvaret gäller upp till detta belopp även när den ansvariga anläggningshavarens skyldighet att säkerställa ersättning är begränsad till ett lägre belopp. Vidare ska staten tillsammans med andra konventionsstater betala ytterligare ersättning till skadelidande med högst 300 miljoner euro plus ränta. Genom den nya lagen höjs sammanfattningsvis den sammanlagda garanterade ersättningen från nuvarande 6 miljarder kronor till 1 500 miljoner euro (ca 15 miljarder kronor). Statens återkravs rätt gentemot anläggningshavare är obegränsad.

Varken den nuvarande atomansvarighetslagen eller den nya lagen innehåller någon bestämmelse om ansvarsgenombrott. Med ansvarsgenombrott avses i regel – i strid med den aktiebolagsrättsliga principen att aktieägarna inte är personligen ansvariga för bolagets skulder – att aktieägare personligen görs ansvariga för bolagets förpliktelser, trots att de inte överträtt någon regel i aktiebolagslagen eller brustit i fullgörelse av någon skyldighet mot bolaget. I regeringens proposition 2009/10:173 konstaterades att frågan om ansvarsgenombrott har varit föremål för lagstiftningsdiskussioner vid ett flertal tillfällen, men att en lagreglering av detta ansetts vara förenad med sådana olägenheter från ett allmänt aktiebolagsrättsligt perspektiv att någon motsvarande bestämmelse aldrig införts i svensk lagstiftning. I den utredning som föregick propositionen förordades inte heller att man skulle införa bestämmelser om aktiebolagsrättsligt ansvarsgenombrott för att säkerställa anläggningshavarens ekonomiskt obegränsade ansvar (SOU 2009:88).

Tidigare behandling

Utskottet avstyrkte liknande motionsyrkanden som de som nu är aktuella i lagstiftningsärendet om den nya lagen om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor (bet. 2009/10:CU29). Utskottet ansåg att övervägande skäl talar för att ett obegränsat skadeståndsansvar införs för innehavare av svenska kärntekniska anläggningar och att den valda nivån på anläggningshavares finansiering av skadeståndsansvaret var väl avvägd. Vad gäller frågan om ansvarsgenombrott konstaterade utskottet att regeringens förslag innebär att skadeståndsansvaret ska vara finansierat till en hög nivå, vilket torde minska behovet av sådana regler. Utskottet såg därför inte något behov av att se över frågan ytterligare.

Utskottet framhöll vidare att regeringens förslag innebär att ett obegränsat ersättningsansvar införs för innehavare av kärntekniska anläggningar i Sverige. Samtidigt höjs kravet väsentligt på anläggningshavares finansiering av skadeståndsansvaret genom en försäkring eller annan ekonomisk säkerhet, från motsvarande drygt 3 miljarder kronor till motsvarande ca 12 miljarder kronor. Den viktigaste fördelen med ett obegränsat ansvar är att de skadelidandes anspråk på skydd inte enbart tillgodoses genom denna säkerhet utan även genom möjligheten att få ersättning från anläggningshavarens

tillgångar. Genom att en skadelidande på skadeståndsrättsliga grunder kan vända sig direkt till anläggningshavaren och kräva ersättning utöver det finansiellt garanterade beloppet kan det inte bli fråga om att ersättningsbeloppen måste sättas ned samtidigt som anläggningshavaren har kvar tillgångar och kan fortsätta verksamheten eller dela ut tillgångarna till sina ägare. Utskottet pekade på att propositionen även innehöll förslag som direkt syftar till att öka de skadelidandes faktiska möjligheter att få ersättning från anläggningshavares tillgångar. En egendomsförsäkring som anläggningshavare tecknar för att kunna ersätta skador på reaktor-anläggningen ska inte få ha någon annan som förmånstagare än den som är tillståndshavare för verksamheten. Härigenom omöjliggörs att försäkringsersättningen betalas ut till något annat bolag och på så sätt undandras de skadelidande. De föreslagna bestämmelserna innebär således, anförde utskottet, att anläggningshavare i hög grad kommer att svara för de verkliga kostnader som en olycka kan orsaka.

Riksdagen följde utskottets förslag.

Utskottet har sedan vid flera tillfällen behandlat motionsyrkanden om bl.a. ansvarsbeloppets storlek och finansiering samt ansvarsgenombrott vid radiologiska olyckor, senast våren 2014 i betänkande 2013/14:CU14. Utskottet fann då, i likhet med tidigare, inte skäl att frångå de ställningstaganden som gjordes i lagstiftningsärendet om den nya lagen om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor. Motionsyrkandena avstyrktes därför, och riksdagen följde utskottets förslag.

Pågående arbete

I mars 2015 beslutade regeringen att tillsätta en kommission i form av en parlamentarisk kommitté för översyn av energipolitiken (dir. 2015:25).

Energikommissionen överlämnade i januari 2017 betänkandet Kraftsamling för framtidens energi (SOU 2017:2). I betänkandet anfördes att en utökning av ansvaret vid radiologiska olyckor till 1 200 miljoner euro ska genomföras i enlighet med riksdagens beslut i lagstiftningsärendet om den nya lagen om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor. Energikommissionen pekar på att tidpunkten för ikraftträdande av 2010 års lag beror på när Sverige enligt EU-rättsliga regler kan ratificera Pariskonventionens ändringsprotokoll från 2004. Enligt Energikommissionen kan Sverige emellertid – i avvaktan på att ändringsprotokollen träder i kraft – höja försäkringsbeloppen i den nu gällande atomansvarighetslagen till mellan 700 miljoner euro och 1 200 miljoner euro (beroende på vilket belopp som går att försäkra). Pariskonventionens nuvarande lydelse medger nämligen krav på försäkringsbelopp upp till en nivå som det är möjligt för bolagen att teckna försäkring för.

Regeringen har i sin propositionsförteckning från januari 2018 aviserat en proposition om ökat ansvar vid radiologiska olyckor till den 20 mars 2018.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har till att börja med inte någon annan uppfattning än den som riksdagen tidigare gett uttryck för i de aktuella frågorna. Inte heller finns det enligt utskottet skäl att föregripa den proposition om ökat ansvar vid radiologiska olyckor som beräknas läggas fram för riksdagen under våren 2018. Motionsyrkandena bör därför avslås.

Trafikskadeersättning vid rattfylleri

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om trafikskadeersättning vid rattfylleri.

Motionen

I motion 2017/18:2746 av Karin Svensson Smith (MP) yrkande 11 föreslås ett tillkännagivande om att regeringen bör ta initiativ till en lagändring som innebär att en alkoholpåverkad förare som själv medverkat till sin personskada inte ska kunna få någon trafikskadeersättning.

Bakgrund

Trafikskadeersättning med anledning av en personskada kan enligt 12 § trafikskadelagen (1975:1410) jämkas, om den skadelidande själv uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har medverkat till skadan. Ersättning till en förare som har gjort sig skyldig till rattfylleri eller grovt rattfylleri kan även jämkas, om föraren genom vårdslöshet har medverkat till skadan. Jämkning sker efter vad som är skäligt med hänsyn till den medverkan som har förekommit på båda sidor och omständigheterna i övrigt.

Lagbestämmelsen innebär alltså att det vid rattfylleri hos en förare inte krävs uppsåt eller grov vårdslöshet för jämkning, utan att det i stället räcker med varje form av vårdslöshet. Denna strängare bedömning är motiverad av trafiknykterhetsskäl. Å andra sidan är det inte tillräckligt att föraren har gjort sig skyldig till rattfylleribrott; han eller hon måste också ha varit vårdslös på ett sätt som har medverkat till skadan.

I praxis från domstolarna och Trafikskadenämnden brukar jämknings göras i vissa steg: 1/3, 1/2, 2/3 eller hela ersättningen.

Tidigare utredning

I november 2005 gav Justitiedepartementet en sakkunnig person i uppdrag att överväga bl.a. om det finns behov av att ändra bestämmelserna om jämkning av skadestånd och trafikskadeersättning till förare som gjort sig skyldiga till

trafiknykterhetsbrott. Arbetet redovisades i departementspromemorian Trafikförsäkringsfrågor m.m. (Ds 2006:12). I promemorian förklarar utredaren att framställningar från försäkringsbranschen bl.a. går ut på att ersättningen till en alkoholpåverkad förare alltid ska jämkas, oavsett hur olyckan gått till, eftersom det skulle vara stötande om han eller hon fick full ersättning för personskada i ett sådant fall. Enligt utredaren skulle det emellertid gå för långt att föreskriva jämkning så snart rattfylleribrott kunde konstateras. Det skulle nämligen, framhålls det, innebära ett alltför stort avsteg från ersättningsrättsliga huvudprinciper och kunna leda till oskäliga resultat, när det står klart att den skadelidande inte har någon skuld till olyckan. Vid personskada skulle en så långtgående jämningsregel vara svårförenlig med de sociala och humanitära synpunkter som ligger bakom den nuvarande lagstiftningen. Att märka är också, anförs det vidare, att en skadelidande förare i de flesta fall själv har tecknat trafikförsäkringen för att få kompensation i händelse av en skada. Utredaren föreslår här en kompromiss genom att det bör gälla en presumtion för att en rattfull förare har kört oaktsamt. Den skadelidande bör till följd av presumtionen kunna slippa jämkning bara om den skadelidande visar att han eller hon inte varit medvällande till sin skada. Vidare bör det vid prövningen av vilken jämkning som är skälig särskilt beaktas att den skadelidande gjort sig skyldig till rattfylleribrott.

Enligt uppgift från Justitiedepartementet bereds den i promemorian behandlade frågan om jämkning av trafikskadeersättning inte vidare.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser inte att det finns skäl att föreslå någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av det som anförs i motionen. Motionsyrkandet bör därför avslås.

Fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om ytterligare åtgärder mot fordonsmålvakter. Utskottet hänvisar till pågående arbete.

Jämför reservation 1 (M, L).

Motionerna

Roger Haddad m.fl. (L) anför i kommittémotion 2017/18:3582 att de genomförda lagändringarna för att komma till rätta med s.k. fordonsmålvakter har haft mycket begränsad effekt. Motionärerna anför att lagstiftningen behöver skärpas ytterligare och att flera olika möjligheter bör övervägas. Bland annat bör kommunerna ges utökade befogenheter att flytta lagligt parkerade fordon, och personer med fordonsrelaterade skulder bör inte kunna

registrera sig som ägare till ytterligare fordon. Motionärerna begär tillkännagivanden om att polisen bör ha en möjlighet att stoppa misstänkta bilmålvakter under färd (yrkande 13), att den tidsperiod på tre månader som en beslagtagna bil ska förvaras hos myndigheterna bör förkortas (yrkande 14) samt att utlandsregistrerade fordon inte ska kunna användas för att kringgå den svenska lagstiftningen (yrkande 15). Ett liknande motionsyrkande om fler effektiva åtgärder mot fordonsmålvakter framförs också av Roger Haddad i motion 2017/18:852. Rickard Nordin (C) begär i motion 2017/18:2873 ett tillkännagivande om att det ska bli lättare för polisen att beslagta fordon som framförs eller är lagligt parkerade (yrkande 2).

Förslag om begränsningar av möjligheten för redan skuldsatta personer att registrera fordon läggs fram i motionerna 2017/18:2873 av Rickard Nordin (C) yrkande 1, 2017/18:1649 av Anders Hansson (M), 2017/18:1200 av Johan Hultberg (M), 2017/18:121 av Allan Widman (L) och 2017/18:1102 av Hans Hoff (S).

Lotta Finstorp (M) anför i motion 2017/18:1170 att det är bekymmersamt att regeringen ännu inte har agerat med anledning av det tillkännagivande om skärpt lagstiftning mot fordonsmålvakter som riksdagen lämnade 2017. Hon begär därför ett tillkännagivande om att regeringen skyndsamt bör se över lagstiftningen.

Ytterligare förslag på olika åtgärder som regeringen bör vidta för att komma till rätta med problemen med fordonsmålvakter framförs i motionerna 2017/18:1310 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 1 och 6, 2017/18:1085 av Niklas Karlsson (S), 2017/18:2347 av Boriana Åberg (M), 2017/18:2873 av Rickard Nordin (C) yrkande 3 och 2017/18:3474 av Johan Hedin och Anders Åkesson (båda C) yrkande 6. Motionärerna föreslår bl.a. införande av åtgärder som förhindrar missbruk av samordningsnummer, möjliggör digitala ägarbyten och underlättar informationsutbyte mellan myndigheter.

Gällande rätt

Sedan den 1 juli 2014 gäller lagen (2014:447) om rätt att ta fordon i anspråk för fordringar på vissa skatter och avgifter. Lagen tillämpas på skatter och avgifter som har beslutats efter det angivna datumet.

Lagen gäller enligt 1 § rätt att ta fordon i anspråk för betalning av vissa fordringar på fordonsrelaterade avgifter och skatter.

Vid indrivning av sådana fordringar som anges i 1 § får Kronofogdemyndigheten enligt 2 § besluta att ta i anspråk det fordon som skatten eller avgiften avser för betalning av gäldenärens skuld. Detta gäller under förutsättning att gäldenären saknar utmättningsbara tillgångar som räcker till betalning av skulden och att fordonet inte tillhör eller kan anses tillhöra gäldenären enligt bestämmelserna i utsökningsbalken.

I fråga om ianspråktagande tillämpas i övrigt bestämmelserna om utmätning i utsökningsbalken. Detta innebär att Kronofogdemyndigheten, på

motsvarande sätt som vid utmätning, har möjlighet att bedöma om det är försvarligt att ta fordonet i anspråk eller inte.

Syftet med lagen är enligt förarbetena att dels minska de restförda fordonsrelaterade skulderna till det allmänna, dels minska incitamentet att använda s.k. fordonsmålvakter. Genom att låta en fordonsmålvakt, normalt en person utan utmätningbara tillgångar, stå som registrerad ägare till ett fordon kan den civilrättsliga ägaren och brukaren undandra sig det betalningsansvar som följer av ett fordonsinnehav (prop. 2013/14:176, bet. 2013/14:CU36).

I samband med den nya lagen gjordes även ändringar i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall. Regeringen bemyndigades att utfärda föreskrifter om rätt för staten eller för en kommun att flytta felparkerade fordon vilkas registrerade ägare har obetalade och förfallna skulder i form av felparkeringsavgifter (2 a §). Föreskrifter om sådan rätt finns i förordningen (1982:198) om flyttning av fordon i vissa fall. Enligt 8 § lagen om flyttning av fordon i vissa fall behöver ett fordon inte återlämnas till ägaren förrän han eller hon har ersatt kostnaden för flyttningen och de övriga åtgärder som har vidtagits med stöd av lagen. Det framgår vidare av samma lag att ett fordon som förvaras på en särskild uppställningsplats tillfaller kommunen om ägaren inte har hämtat fordonet inom en månad från det att han eller hon underrättats om att fordonet flyttats eller, om ägaren inte kunnat anträffas, inom tre månader efter det att kungörelse om flytten skett (6 § första stycket).

Tidigare behandling

Utskottet behandlade motionsyrkanden om fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter våren 2017 i betänkande 2016/17:CU8. Utskottet föreslog ett tillkännagivande om att regeringen bör se över möjligheten att skärpa lagstiftningen mot fordonsmålvakter. Riksdagen följde utskottets förslag (rskr. 2016/17:166 och 167). Som skäl för ställningstagandet anförde utskottet följande.

Som redovisats [...] genomfördes i juli 2014 lagändringar som bl.a. syftade till att motverka problemet med fordonsmålvakter. Utskottet kan konstatera att de nya reglerna i viss utsträckning har minskat möjligheterna till och lönsamheten i att utnyttja fordonsmålvakter. Enligt utskottets mening är de genomförda lagändringarna emellertid inte tillräckliga för att komma till rätta med problemet med fordonsmålvakter. Utskottet anser att det är angeläget att ytterligare åtgärder nu vidtas. Regeringen bör därför se över möjligheten att skärpa lagstiftningen.

Pågående arbete

I budgetpropositionen för 2018 (prop. 2017/18:1 utg.omr. 22) anförde regeringen att det finns ett behov av att vidta olika åtgärder för att minska förekomsten av fordonsmålvakter. Regeringen aviserade en översyn av lagstiftningen och föreslog därutöver att 25 miljoner kronor per år ska anvisas under perioden 2018–2020 som ett riktat statsbidrag till kommunerna. Regeringens avsikt är att dessa medel ska användas för att öka kommunernas

möjligheter till bortforsling, uppställning och skrotning av de aktuella fordonen.

Näringsdepartementet beslutade den 18 januari 2018 att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av lagstiftningen mot fordonsmålvakter (N/2018/00442/KLS). Utredaren ska utvärdera lagstiftningen som infördes 2014 utifrån hur tillämpbar den är för myndigheterna och utifrån vilka effekter den har haft för antalet fordonsrelaterade skulder, fordonsmålvakter och målvaktsfordon. Utredaren ska överväga om det är lämpligt att öka Kronofogdemyndighetens möjlighet att ianspråkta fordon på distans, bredda tillämpningsområdet för lagen om rätt att ta fordon i anspråk för fordringar på vissa skatter och avgifter till att omfatta fordon som saknar värde och införa utökade möjligheter att tillämpa användningsförbud eller brukandeförbud vid fordonsrelaterade skulder. Med utgångspunkt i sin utvärdering och analys ska utredaren lämna författningsförslag och förslag till andra åtgärder som syftar till att komma till rätta med problemet med fordonsmålvakter. Utredaren ska bl.a. lämna förslag till en förordning om stöd till kommuner för kostnader i samband med bortforsling, uppställning och skrotning av fordon med skulder. Utredaren ska samverka med relevanta myndigheter, såsom Kronofogdemyndigheten och Polismyndigheten, och företrädare för kommunerna. Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2018.

I en interpellationsdebatt (ip. 2017/18:308) den 23 januari 2018 redogjorde infrastrukturminister Tomas Eneroth för uppdraget och anförde att regeringen ser allvarligt på problemet med fordonsmålvakter och att de fordonsrelaterade skulderna fortsätter att öka. Enligt statsrådet orsakar målvaktsfordon stora problem i gatumiljön eftersom de upptar värdefull mark för kommunerna när de står felparkerade, och de är ofta i dåligt skick ur både ett trafiksäkerhetsperspektiv och ett miljöperspektiv.

Utskottets ställningstagande

På utskottets initiativ beslutade riksdagen våren 2017 om ett tillkännagivande om att regeringen bör se över möjligheten att skärpa lagstiftningen mot fordonsmålvakter. Som redovisats ovan har ansvarigt statsråd beslutat att ge en utredare i uppdrag att göra en översyn av lagstiftningen mot fordonsmålvakter. I uppdraget ingår bl.a. att utvärdera gällande lagstiftning och dess effekter på antalet fordonsmålvakter. Utredaren ska lämna nödvändiga författningsförslag och även förslag till andra åtgärder som behövs för att komma till rätta med problemen med fordonsmålvakter och redovisa detta senast den 30 juni 2018. Utskottet konstaterar att uppdraget i allt väsentligt tar sikte på de problem som motionärerna framhåller i motionerna. Mot den bakgrunden bedömer utskottet att riksdagen för närvarande kan avstå från ett ytterligare tillkännagivande i frågan. Motionsyrkandena bör därför avslås.

Skärpt kontroll vid konkursansökan

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om skärpt kontroll vid konkursansökan. Utskottet hänvisar bl.a. till pågående arbete.

Jämför reservation 2 (L, KD).

Motionerna

I kommittémotion 2017/18:3579 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 18 anförs att det i dag saknas ett effektivt skydd mot falska konkursansökningar, eftersom det är möjligt för en person att felaktigt utge sig för att vara gäldenären i en konkursansökan. Det ställs inte några krav på att den sökande ska legitimera sig, och tingsrätten ska endast göra en närmare granskning av ansökan om det finns särskilda skäl. Motionärerna anför vidare att det saknas uttryckliga regler om vem som är behörig att ansöka om konkurs för en bostadsrättsförenings räkning. Det framhålls också att juridiska personer inte behöver visa upp någon dokumentation i form av t.ex. ett styrelseprotokoll eller stämmobeslut vid konkursansökan. Motionärerna anser att lagstiftningen bör ses över och begär ett tillkännagivande om ett bättre skydd mot falska konkursansökningar.

I kommittémotion 2017/18:3652 yrkande 57 begär Caroline Szyber m.fl. (KD) ett tillkännagivande om att det bör ställas krav på säkrare identifiering vid personlig konkurs. Motionärerna anför att sökanden bör legitimera sig, t.ex. genom bank-id, och därefter bekräfta ansökan. När det gäller bostadsrättsföreningar och aktiebolag framhålls att det bör införas krav på ett styrelsebeslut eller stämmobeslut som styrker att konkursansökan är ett gemensamt beslut samt att det bör införas tydligare regler om vem som är behörig att ansöka om konkurs.

Samma och liknande förslag läggs också fram i motionerna 2017/18:7 av Caroline Szyber (KD) och 2017/18:269 av Staffan Danielsson (C). I motion 2017/18:1922 av Gunilla Nordgren (M) begärs ett tillkännagivande om att tingsrätterna bör få i uppdrag att vid ansökan om konkurs kontrollera hos Polismyndigheten om det finns en polisanmälan om kapad identitet.

Gällande rätt

Konkurslagen

Bestämmelser om förfarandet vid konkurs finns i konkurslagen (1987:672), förkortad KL. I 2 kap. 1 § KL anges att en ansökan om konkurs ska göras skriftligen hos behörig tingsrätt och vara egenhändigt undertecknad av sökanden eller sökandens ombud. Avser ansökan en fysisk person ska ett hemortsbevis bifogas, och om ansökan gäller en juridisk person (aktiebolag, ekonomisk förening eller handelsbolag) ska ett registreringsbevis bifogas. Ett

registreringsbevis innehåller uppgifter om bl.a. företagets namn, verksamhet, firmatecknare, adress och styrelse. Enligt 2 kap. 7 § KL ska en uppgift om att gäldenären är insolvent godtas, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det. I förarbetena till motsvarande bestämmelse i den tidigare gällande konkurslagen anförs att gäldenärens uppgift om obestånd undantagsvis bör prövas närmare och att det i normalfallet inte ligger någon undersökningsplikt på domstolen. Särskilda skäl att inte godta en uppgift om insolvens anges t.ex. vara att det råder oenighet bland ställföreträdarna om huruvida bolaget kan anses vara på obestånd (se prop. 1975:6 s. 117 f.). Har domstolen tillgång till sådan information bör den som regel pröva sökandens uppgift om obestånd. I 2 kap. 14–23 §§ KL finns bestämmelser om prövning av konkursansökan m.m. Enligt huvudregeln ska en ansökan prövas genast – utan förhandling – om gäldenären är sökande eller han eller hon har medgett en borgenärs ansökan. I övriga fall ska ansökan prövas vid en förhandling. Enligt 2 kap. 22 § KL får en konkursansökan inte återkallas sedan beslut om konkurs meddelats. Beslutet kan dock hävas i högre instans om gäldenären kan visa att han eller hon är solvent.

Behörighet att företräda juridiska personer och befogenhet att besluta om konkursansökan

Behörigheten att företräda ett aktiebolag tillkommer i första hand dess styrelse enligt 8 kap. 35 § aktiebolagslagen (2005:551). Om styrelsen består av flera personer, har en enskild styrelseledamot inte någon rätt att på egen hand företräda bolaget. Styrelsen kan dock utse en s.k. särskild firmatecknare enligt 8 kap. 37 § aktiebolagslagen. En särskild firmatecknares behörighet sammanfaller i princip med styrelsens (se NJA 1995 s. 437). Den omständigheten att någon är behörig firmatecknare innebär inte i sig att han eller hon också har befogenhet att för bolagets räkning fatta beslut om att ansöka om konkurs. Ett beslut om att ett aktiebolag ska ansöka om att bli försatt i konkurs ska fattas av bolagsstämman eller styrelsen (jfr prop. 1975:6 s. 117, 8 kap. 4 § aktiebolagslagen och NJA 2012 s. 97).

En bostadsrättsförening är en ekonomisk förening som har till ändamål att i föreningens hus upplåta lägenheter med bostadsrätt enligt 1 kap. 1 § bostadsrättslagen (1991:614). Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tillämpas på bostadsrättsföreningar i den utsträckning som anges i bostadsrättslagen. I en bostadsrättsförening ska det finnas en styrelse som är föreningens företrädare och tecknar föreningens firma. Även för bostadsrättsföreningar finns en möjlighet att utse en särskild firmatecknare. Bestämmelserna om likvidation och upplösning i 11 kap. lagen om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar för bostadsrättsföreningar. I stället för 11 kap. 1 § andra och tredje styckena den lagen gäller dock 9 kap. 29 a § bostadsrättslagen. Där anges att ett beslut om likvidation är giltigt om det har biträts av samtliga röstberättigade i föreningen. Beslutet är även giltigt om det har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och minst två tredjedelar av de

röstande på den senare stämman har biträtt beslutet. Motsvarande bestämmelser om hur ett beslut om konkurs ska fattas eller när ett sådant beslut är giltigt finns inte i bostadsrättslagen eller i lagen om ekonomiska föreningar.

Skriftliga frågor och interpellation

Statsrådet Heléne Fritzon har i sitt svar på en skriftlig fråga (fr. 2016/17:1751) om en modernisering av konkurslagen med skärpt identitetskontroll anfört följande.

Att utge sig för att vara någon annan och använda hans eller hennes identitet i olika sammanhang har blivit ett växande problem i samhället. Ofta handlar det om att någon annans identitetsuppgifter används för att köpa varor på kredit i butiker eller för att få ut kreditkort eller lån. Att använda någon annans identitetsuppgifter för att försätta denne i konkurs är däremot ovanligt.

Den som utsätts för att någon olovligen använder hans eller hennes identitetsuppgifter kan drabbas av kostnader, besvär och obehag. Det är angeläget att komma till rätta med denna typ av brottslighet. Regeringen arbetar därför aktivt för att stärka skyddet mot bedrägerier och identitetskapningar. Som exempel på åtgärder kan nämnas att olovlig identitetsanvändning på förslag av regeringen förra året blev ett särskilt brott i brottsbalken. Vidare kommer regeringen, vilket tidigare aviserats, inom kort att tillsätta en utredning som ska lämna förslag på åtgärder för att förhindra användningen av falska identitetshandlingar.

Regeringens ambition är att fortsätta motverka missbruk av identitetsuppgifter. Jag kommer att i detta sammanhang följa frågan om förfalskade konkursansökningar.

Ett liknande svar lämnade hon på en annan skriftlig fråga om falska konkurser (fr. 2016/17:1842).

I en efterföljande interpellationsdebatt (ip. 2016/17:605) den 15 september 2017 anförde statsrådet bl.a. att frågan om stulna identiteter är en komplex fråga som måste sättas i ett större sammanhang där även andra frågor som vikten av ett öppet samhälle måste beaktas. Det är, enligt statsrådet, naturligtvis önskvärt med en god kontroll av vem som ansöker om konkurs, men samtidigt är det nödvändigt att en konkurs beslutas så snabbt som möjligt. Statsrådet pekade på att det inte finns något som hindrar domstolar från att ta kontakt med andra myndigheter för att kontrollera identiteten vid granskning av en konkursansökan. Statsrådet betonade också att hon ser allvarligt på att det förekommer falska konkursansökningar, och skulle det visa sig vara nödvändigt är hon beredd att vidta åtgärder. Statsrådet hänvisade vidare till den utredning som regeringen beslutade att tillsätta den 17 augusti 2017.

Pågående arbete

Som berörts ovan beslutade regeringen den 17 augusti 2017 att ge en särskild utredare i uppdrag att utreda och lämna förslag till förändringar av de krav och rutiner som gäller för svenska identitetshandlingar. Syftet är att minska det ökande antalet bedrägerier som begås med förfalskade identitetshandlingar

(dir. 2017:90). Utredningen har antagit namnet 2017 års ID-kortsutredning. Utredningen ska bl.a. föreslå hur antalet identitetshandlingar och utfärdare ska begränsas, analysera och föreslå hur verifieringen av äktheten och giltigheten av identitetshandlingar kan förbättras samt utreda och vid behov föreslå hur identitetshandlingar bör utfärdas och utformas för att bli säkrare. Utredningen ska också lämna nödvändiga författningsförslag. Uppdraget ska redovisas senast den 29 mars 2019.

Utskottets ställningstagande

Det är givetvis otillfredsställande om enskilda eller juridiska personer försätts i konkurs efter en ansökan av någon som oriktigt uppger sig för att vara gäldenär. Även om konkursbeslut kan hävas efter ett överklagande kan det innebära betydande problem för den som drabbas. Som redovisats ovan har regeringen tillsatt en utredning som har till uppgift att föreslå åtgärder för att minska antalet bedrägeribrott genom användandet av falska identitetshandlingar. Säkrare identitetshandlingar kan medföra att det blir svårare att kapa någon annans identitet och t.ex. ansöka om konkurs i vederbörandes ställe. Ansvarigt statsråd har anfört att hon avser att följa frågan och att hon vid behov är beredd att vidta åtgärder. Mot denna bakgrund anser utskottet att det inte finns anledning för riksdagen att ta ett initiativ i frågan. Motionsyrkandena bör därför avslås.

Distansutmätning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om utökade möjligheter till distansutmätning för Kronofogdemyndigheten. Utskottet hänvisar till pågående arbete.

Motionen

Maria Malmer Stenergard (M) anför i motion 2017/18:3035 att om en myndighet inte har stöd i det egna regelverket för att kunna beslagta egendom som påträffas, kan egendomen inte heller utmätas av Kronofogdemyndigheten. Motionären anser att det inte är en effektiv ordning och begär ett tillkännagivande om ändrad lagstiftning som utökar Kronofogdemyndighetens möjligheter till distansutmätning.

Gällande rätt

Bestämmelser om utmätning finns i 4 kap. utsökningsbalken (UB). Enligt huvudregeln i 7 § får lös egendom utmätas endast om egendomen är tillgänglig vid förrättningen. Utmätning av lös egendom kan också göras om den inte är

tillgänglig, s.k. distansutmätning, om den kan identifieras på grund av registrering, upplysningar vid förhör eller annan utredning, under förutsättning att det inte kan antas finnas hinder för att säkerställa utmätningen enligt bestämmelserna i 6 kap. UB. Om egendom som tillhör en gäldenär anträffas hos en tredje man, får säkerställandet av utmätningen som regel ske genom att egendomen tas i förvar, förseglas eller märks. Om egendom som finns i tredje mans besittning inte tas i förvar, ska i stället innehavaren förbjudas att utan Kronofogdemyndighetens tillstånd lämna ut egendomen eller vidta någon annan åtgärd som kan innebära skada för sökanden, ett s.k. förbudsmeddelande.

När egendom anträffas av en annan myndighet har Kronofogdemyndigheten tolkat besittningskravet på så sätt att egendomen måste vara omhändertagen med stöd av den myndighetens regelverk. Denna bedömning har även Justitieombudsmannen gjort i ett beslut där polisen fick kritik för att i samband med en trafikkontroll ha omhändertagit egendom efter att Kronofogdemyndigheten lämnat polisen ett förbudsmeddelande, utan att det fanns stöd för ett omhändertagande av egendomen enligt polisens egen lagstiftning (JO-beslut 2014-04-02, dnr 584-2013 och 666-2013). Egendomen ansågs inte vara i polisens besittning på det sätt som föreskrivs i 6 kap. 7 § UB.

Pågående arbete

Regeringen gav den 4 september 2014 en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av utsköningsbalken och anslutande regler i syfte att modernisera utsköningsrätten (dir. 2014:127). Utredningen, som tog namnet Utsköningsutredningen, överlämnade i november 2016 betänkandet Ett modernare utsköningsförfarande (SOU 2016:81). Utredningen hade bl.a. i uppdrag att överväga om det finns behov av att ge Kronofogdemyndigheten förbättrade möjligheter att, utan att själva vara närvarande, distansutmäta egendom som påträffats av andra myndigheter. Utredningen bedömer att lös egendom även fortsättningsvis ska finnas i tredje mans besittning för att distansutmätning ska kunna ske. Utredningen anser vidare att när egendom anträffas av en annan myndighet bör det även fortsättningsvis krävas att egendomen är omhändertagen med stöd av den myndighetens regelverk för att Kronofogdemyndigheten ska kunna distansutmäta egendomen. Som skäl för ställningstagandet anges bl.a. att om polisen i samband med en trafik- eller rutinkontroll ska kontakta Kronofogdemyndigheten för att kontrollera om en viss person förekommer i ett mål hos Kronofogdemyndigheten, utan att polisen haft anledning att omhänderta någon egendom, kan det uppfattas som en otillåten utredningsåtgärd. Vidare ser utredningen en risk för att brottsvinster "tvättas" genom att de införlivas i det legala systemet vid utmätning. Betänkandet har varit föremål för remissbehandling, och remisstiden gick ut den 21 april 2017. Enligt uppgift från Justitiedepartementet bereds betänkandet inom Regeringskansliet.

Statsrådet Heléne Fritzon anförde i en interpellationsdebatt den 28 november 2017 bl.a. följande om det fortsatta arbetet med utsökningsutredningens förslag (ip. 2017/18:104).

Utredningen [Utsökningsutredningen] lämnar många förslag för att modernisera och förbättra Kronofogdemyndighetens verksamhet. Vidare konstaterar utredningen att det finns effektivitetsvinster med utökade möjligheter till distansutmätning. Samtidigt belyser betänkandet andra hänsyn som måste beaktas om polisen ska få en större roll i utmätningförfarandet. Bland annat tar utredningen upp risken för att brottsvinster tvättas genom utmätning.

För regeringen är det angeläget att det finns ett regelverk som möjliggör effektiva utmätningar. Jag vill inte föregripa den pågående beredningen, men jag kan konstatera att utredningen och remissinstansernas synpunkter ger regeringen ett gott underlag för ett kommande ställningstagande vad gäller utökade möjligheter till distansutmätning.

Som redovisats ovan under avsnittet om fordonsmålvakter har Näringsdepartementet beslutat att ge en utredare i uppdrag att utvärdera gällande lagstiftning och föreslå författningsändringar samt andra åtgärder för att komma till rätta med problemen med fordonsmålvakter. I detta ingår bl.a. att överväga om det är lämpligt att utvidga Kronofogdemyndighetens möjligheter att ianspråkta fordon på distans. Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2018.

Utskottets ställningstagande

Som redovisats ovan har frågan om utvidgade möjligheter till distansutmätning behandlats i betänkandet Ett modernare utsökningsförfarande. Betänkandet har remissbehandlats och beredning pågår inom Regeringskansliet. Frågan om utökade möjligheter för Kronofogdemyndigheten att på distans ianspråkta fordon som har skulder kommer också att utredas inom ramen för den översyn av lagstiftningen mot fordonsmålvakter som nyligen påbörjats. Utskottet anser att det pågående arbetet inte bör föregripas genom någon åtgärd från riksdagens sida. Motionsyrkandet bör därför avslås.

Beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att kostnader för umgänge med barn ska beaktas vid beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning. Utskottet hänvisar till pågående arbete.

Jämför reservation 3 (KD).

Motionen

I partimotion 2017/18:3836 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 50 begärs ett tillkännagivande om att kostnader för umgänge med barn bör ingå i förbehållsbeloppet vid löneutmätning.

Gällande rätt

I 7 kap. utsökningsbalken (UB) finns bestämmelser om utmätning av lön m.m. Lön får tas i anspråk genom utmätning endast till den del den överstiger vad gäldenären behöver för sitt och familjens underhåll samt till fullgörande av betalningsskyldighet mot någon annan som vid utmätningen har bättre rätt till lönen (4 §). Den del av gäldenärens lön som inte får tas i anspråk genom utmätning (förbehållsbeloppet) bestäms av Kronofogdemyndigheten med ledning av ett normalbelopp som kan variera beroende på om gäldenären är ensamstående eller sammanlevande med en annan person eller har barn. Ett normalbelopp innefattar alla vanliga levnadskostnader utom bostadskostnader, som beräknas särskilt och läggs till normalbeloppen (5 §).

Enligt ett bemyndigande med stöd av 5 § utfärdar Kronofogdemyndigheten årligen föreskrifter om bestämmande av förbehållsbeloppet vid utmätning av lön m.m. Kronofogdemyndigheten utfärdar även allmänna råd om bestämmande av förbehållsbeloppet. Enligt dessa råd bör det inte göras något tillägg till normalbeloppet för kostnader för umgänge med barn som inte bor varaktigt med gäldenären.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2015 s. 211 tagit ställning till om kostnader som uppstår i samband med att ett barn återkommande vistas hos en förälder ska beaktas vid beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning. Enligt domstolen bör det, när förbehållsbeloppet bestäms, beaktas att även barn som inte bor varaktigt hos gäldenären hör till hans eller hennes familj. Kostnader som uppstår i samband med att barnet återkommande vistas hos föräldern kan inte anses ingå i normalbeloppet för vuxna. Enligt domstolen finns det därför anledning att ta hänsyn till sådana kostnader med ett schablonmässigt bestämt belopp som är beroende av omfattningen av umgänget.

Pågående arbete

Som redovisats ovan under avsnittet om distansutmätning har en översyn av utsökningsbalken gjorts i betänkandet Ett modernare utsökningsförfarande (SOU 2016:81). Utredningen hade bl.a. i uppdrag att ta ställning till om gäldenären vid löneutmätning ska kunna tillgodoräknas umgängeskostnader och i så fall föreslå hur det ska regleras. Utredningen föreslår att kostnader för umgänge med barn ska beaktas i löneutmätningens förfaranden. Det föreslås vidare att kostnader som avser en gäldenärs livsföring i övrigt bör fastställas av regeringen i 7 kap. 4 § utsökningsförordningen. Betänkandet har remitterats och bereds inom Regeringskansliet.

Utskottets ställningstagande

Utsökningsutredningen har i sitt betänkande Ett modernare utsökningsförfarande lämnat förslag till ändringar av gällande regelverk som innebär att kostnader för umgänge med barn ska beaktas vid beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning. Utredningens förslag, som ligger i linje med motionsförslaget, bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Utskottet anser att det pågående arbetet inte bör föregripas genom någon åtgärd från riksdagens sida. Motionsyrkandet bör därför avslås.

Undantag från utmätning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en översyn av undantagen från utmätning i utsökningsbalken.

Jämför reservation 4 (SD).

Motionen

Kent Ekeröth (SD) begär i motion 2017/18:3556 ett tillkännagivande om att en översyn bör göras av de bestämmelser i utsökningsbalken som innebär att ersättning som erhållits till följd av felaktigt frihetsberövande eller misshandel under vissa omständigheter inte kan utmätas. Motionären anför att det är orimligt att personer som har skulder till staten ska kunna ha tillgångar som är fredade från utmätning.

Gällande rätt

I 5 kap. 5–12 §§ utsökningsbalken (UB) finns bestämmelser om undantag från utmätning på grund av egendomens beskaffenhet eller särskild föreskrift. Det gäller bl.a. egendom som enligt föreskrift vid gåva eller testamente inte får överlåtas eller egendom som gäldenären förvärvat på kredit med förbehåll för återtaganderätt för kreditgivaren (5 §). Enligt 7 § får skadestånd som en

gäldenär har rätt till på grund av personskada, frihetsberövande, falskt åtal, ärekränkning eller annat sådant inte utmätas under den tid som beloppet innehas av den som ska betala det. Efter utbetalning får utmätning inte ske av belopp som hålls avskilt, om skadeståndet ska tillgodose ett kvarstående försörjningsbehov eller om det har gått mindre än två år sedan skadeståndet betalades ut. Enligt 12 § får medel som inte får utmätas medan de inestår hos någon annan utmätas först dagen efter utbetalningen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser inte att det finns tillräckliga skäl för riksdagen att ta ett initiativ till en översyn av bestämmelserna i utsökningsbalken om undantag från utmätning. Motionsyrkandet bör därför avslås.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår de motionsförslag som beretts i förenklad ordning. Jämför det särskilda yttrandet (M, SD, C, L, KD).

I motioner från allmänna motionstiden 2017/18 har det väckts förslag som rör handläggning av trafikskadeärenden, obligatorisk hemförsäkring, obligatorisk reseförsäkring, flytträtt för gruppörsäkring, ränta på skadestånd med anledning av brott, företagsrekonstruktion och skuldsanering för företagare, budget- och skuldrådgivning, skuldsanering, åtgärder mot överskuldsättning, preskriptionsavbrott och ändrade regler för handräckning av otillåtna bosättningar.

Motsvarande eller i allt väsentligt motsvarande motionsförslag har behandlats av utskottet tidigare under valperioden. Detta gjordes senast i betänkandena 2016/17:CU7 Ersättningsrätt, 2016/17:CU8 Insolvens- och utsökningsrätt respektive 2016/17:CU13 Avlägsnande – en ny form av särskild handräckning. Riksdagen avslög motionsyrkandena i enlighet med utskottets förslag.

Utskottet står fast vid sina senaste ställningstaganden, och det finns inte heller några andra skäl att åter behandla motionerna i vanlig ordning. Motionerna avstyrks därför.

Reservationer

1. Fordonsrelaterade skulder och fordonsmålvakter, punkt 4 (M, L)

av Mats Green (M), Carl-Oskar Bohlin (M), Cecilie Tenfjord-Toftby (M), Lars Beckman (M) och Robert Hannah (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2017/18:121 av Allan Widman (L),

2017/18:852 av Roger Haddad (L),

2017/18:1102 av Hans Hoff (S),

2017/18:1170 av Lotta Finstorp (M),

2017/18:1200 av Johan Hultberg (M),

2017/18:1649 av Anders Hansson (M),

2017/18:2873 av Rickard Nordin (C) yrkandena 1 och 2 samt

2017/18:3582 av Roger Haddad m.fl. (L) yrkandena 13–15 och bifaller delvis motionerna

2017/18:1085 av Niklas Karlsson (S),

2017/18:1310 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 1 och 6,

2017/18:2347 av Boriana Åberg (M),

2017/18:2873 av Rickard Nordin (C) yrkande 3 och

2017/18:3474 av Johan Hedin och Anders Åkesson (båda C) yrkande 6.

Ställningstagande

De problem som fordonsmålvakter ger upphov till får långtgående konsekvenser för samhället i stort eftersom avgifter och skatter inte betalas, fordon som inte är tillräckligt säkra används i trafiken och kommuner måste lägga tid och resurser på att hantera övergivna fordon. Det har gått ett år sedan riksdagen beslutade om ett tillkännagivande om att regeringen bör se över möjligheten att skärpa lagstiftningen mot fordonsmålvakter. Vi kan konstatera att problemen med fordonsmålvakter fortsätter och till och med ökar i omfattning. Vi anser att lagstiftningen behöver skärpas ytterligare och att flera olika åtgärder bör övervägas. Bland annat bör kommuner ges utökade möjligheter att flytta lagligt parkerade fordon, och det bör införas en begränsning av möjligheten för redan skuldsatta att registrera ytterligare fordon. En utredare har av regeringen fått i uppdrag att utvärdera lagstiftningen

och analysera vilka åtgärder som behövs för att komma till rätta med de problem som fordonsmålvakter ger upphov till. Vi anser att regeringen bör prioritera beredningen av utredarens resultat och skyndsamt återkomma med förslag som innebär en skärpning av lagstiftningen mot fordonsmålvakter. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

2. Skärpt kontroll vid konkursansökan, punkt 5 (L, KD)

av Caroline Szyber (KD) och Robert Hannah (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2017/18:7 av Caroline Szyber (KD),
2017/18:269 av Staffan Danielsson (C),
2017/18:1922 av Gunilla Nordgren (M),
2017/18:3579 av Robert Hannah m.fl. (L) yrkande 18 och
2017/18:3652 av Caroline Szyber m.fl. (KD) yrkande 57.

Ställningstagande

Det finns i dag brister i handläggningen av konkursansökningar som medför att personer och företag ofrivilligt försätts i konkurs. Detta är möjligt eftersom någon egentlig kontroll av sökanden inte görs regelmässigt av domstolarna. En s.k. falsk konkurs kan få långtgående konsekvenser för enskilda personer, företag och bostadsrättsföreningar. Den utredning som regeringen har tillsatt och som syftar till att minska bedrägeribrotten genom användandet av falska identitetshandlingar är, enligt vår mening, inte en tillräcklig åtgärd för att förhindra falska konkursansökningar. Vår uppfattning är att det finns anledning att se över regelverket för ansökningsförfarandet vid konkurs, särskilt när det gäller säkerställandet av sökandens identitet och dennes behörighet och befogenhet att ansöka om konkurs. Det bör vidare ställas krav på att juridiska personer uppvisar ett styrelsebeslut eller stämmobeslut som visar att det råder enighet bakom beslutet att ansöka om egen konkurs. Vi anser att regeringen bör göra en översyn av gällande regelverk och återkomma till riksdagen med åtgärdsförslag som förhindrar falska konkursansökningar. Det som anförts ovan bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

3. Beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning, punkt 7 (KD)

av Caroline Szyber (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2017/18:3836 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 50.

Ställningstagande

Föräldrar är de viktigaste personerna för barn och de kan aldrig ersättas fullt ut. Det är viktigt att barn har tillgång till båda sina föräldrar även om de bor stadigvarande hos en av dem. I dag kan umgängesföräldrar som har löneutmätning behöva avstå från att träffa sina barn av ekonomiska skäl, eftersom kostnader för umgänge med barn inte beaktas vid löneutmätningens förfaranden. Det ligger inte i barnets intresse att umgänget med en förälder begränsas på detta sätt. Jag anser därför att regeringen bör prioritera arbetet med Utsökningsutredningens betänkande och så snart som möjligt presentera ett förslag som innebär att kostnader för umgänge med barn ska beaktas vid beräkning av förbehållsbeloppet vid löneutmätning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

4. Undantag från utmätning, punkt 8 (SD)

av Mikael Eskilander (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2017/18:3556 av Kent Ekeröth (SD).

Ställningstagande

Bestämmelserna om undantag från utmätning i utsökningsbalken syftar till att säkerställa att vissa tillgångar är fredade från utmätning, t.ex. skadestånd som erhållits till följd av misshandel eller frihetsberövande. Det kan framstå som rimligt att sådana tillgångar som huvudregel är undantagna från utmätning,

men det får ibland orimliga konsekvenser. Jag anser inte att det är rimligt att personer som har stora skulder i form av skadestånd till brottsoffer eller andra skulder till staten ska kunna ha tillgångar som är fredade från utmätning. Jag anser därför att en översyn bör göras av utsökningsbalkens bestämmelser om undantag från utmätning. Det får bli en uppgift för regeringen att ta nödvändiga initiativ. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

Särskilt yttrande

Motioner som bereds förenklat, punkt 9 (M, SD, C, L, KD)

Caroline Szyber (KD), Mats Green (M), Carl-Oskar Bohlin (M), Cecilie Tenfjord-Toftby (M), Ola Johansson (C), Lars Beckman (M), Mikael Eskilandersson (SD) och Robert Hannah (L) anför:

Utskottet har efter förenklad motionsberedning avstyrkt vissa motionsförslag. När det gäller dessa förslag hänvisar vi till de senaste ställningstaganden som i förekommande fall har gjorts av företrädare för våra respektive partier i motsvarande frågor i betänkandena 2016/17:CU7, 2016/17:CU8 och 2016/17:CU13. I vissa fall har ställningstagandena gjorts ihop med företrädare för andra partier.

Vi vidhåller de synpunkter som förts fram men avstår från att på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2017/18

2017/18:7 av Caroline Szyber (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ställa krav på säkrare identitetshandlingar vid personlig konkurs och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:121 av Allan Widman (L):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:269 av Staffan Danielsson (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förhindra falska konkursansökningar genom att kräva legitimation och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:852 av Roger Haddad (L):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta fler effektiva åtgärder mot bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:984 av Mikael Eskilandersson och Roger Hedlund (båda SD):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för statliga myndigheter att göra uppgörelser med privatpersoner och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1085 av Niklas Karlsson (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bekämpa organiserad brottslighet och därmed komma till rätta med problemen med bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1102 av Hans Hoff (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skuldsatta personer som är ägare av många bilar och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1170 av Lotta Finstorp (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen gällande att utnyttja fordonsmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1200 av Johan Hultberg (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur möjligheten att registrera fordon på personer som redan har betydande fordonsrelaterade skulder kan begränsas och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1310 av Mikael Oscarsson (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stänga dörren till missbruk av samordningsnummer genom att införa förbud i lagstiftningen mot att kunna ha mer än ett fordon när man har samordningsnummer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att oidentifierade personer inte ska ha laglig rätt att äga ett fordon och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1499 av Per-Ingvar Johnsson (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en uppföljning behövs av Whiplashkommissionens åtgärdsförslag om snabbare handläggning av trafikskadeärenden och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1563 av Johnny Skalin (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge regeringen till känna att man önskar utreda huruvida lagstiftningen bör eller kan justeras för att underlätta för enskilda försäkringstagares förståelse och/eller villkor avseende tecknade fullvärdesförsäkringar av egendom och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1649 av Anders Hansson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över regelverket för nyregistrering av fordon och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:1922 av Gunilla Nordgren (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tingsrätterna bör få i uppdrag att vid ansökan om personlig konkurs kontrollera hos Polismyndigheten om det finns polisanmälan om kapad identitet och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2009 av Anders Hansson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att göra hemförsäkringen obligatorisk för boende i flerfamiljshus och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2347 av Boriana Åberg (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om delning av information i syfte att komma åt fordon som är registrerade på bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2416 av Lise Nordin och Stina Bergström (båda MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja skadeståndsansvaret vid en radiologisk skada så att det motsvarar den fulla ekonomiska kostnaden och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett ansvarsgenombrott vid radiologiska olyckor och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2565 av Lotta Olsson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa en obligatorisk reseförsäkring som täcker kostnader för sjuktransporter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2566 av Lotta Olsson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om personlig konkurs och skuldsanering och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2669 av Anders Österberg (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hemförsäkring för den som bor i allmännyttan, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2017/18:2746 av Karin Svensson Smith (MP):

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa den nuvarande regeln om trafikskadeersättning till rattfulla förare som själva medverkat till sina skador och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:2873 av Rickard Nordin (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra det svårare för bilmålvakter att registrera fler fordon och tillkännager detta för regeringen.

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för polisen att beslagta fordon och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa digitala ägarbyten av fordon och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3035 av Maria Malmer Stenergard (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökade möjligheter till distansutmätning och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3077 av Cecilia Magnusson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om preskriptionstid på skulder och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3086 av Cecilia Magnusson (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av skadeståndsreglerna och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3212 av Ewa Thalén Finné m.fl. (M):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera rekonstruktionslagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3213 av Ewa Thalén Finné m.fl. (M):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder mot överskuldssättning och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den kommunala budget- och skuldrådgivningen ska få ett tydligare uppdrag och komma in tidigare i processen och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en maximal kötid för den kommunala budget- och skuldrådgivningen och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheterna för att ordinarie kreditgivare på marknaden ska kunna erbjuda saneringslån och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det först är kapitalskulden som ska betalas av och därefter räntekostnader och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skuldsaneringslagen, avbetalningsperiodens längd samt flytt av lagstiftningen om kommunernas skyldighet att lämna budget- och

skuldrådgivning från socialtjänstlagen till skuldsaneringslagen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder kopplade till preskriptionsavbrott och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbättringar av budget- och skuldrådgivningen och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3340 av Caroline Szyber (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ändra 17 kap. 14 § försäkringsavtalslagen och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3344 av Caroline Szyber m.fl. (KD, M, C, L):

3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra till huvudregel vid skuldsanering att upprätta betalningsplan för tre år i stället för fem och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3416 av Lars Hjälmered m.fl. (M):

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över och reformera lagen om företagsrekonstruktion och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3474 av Johan Hedin och Anders Åkesson (båda C):

6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda kriminalisering av bruket av fordonsmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3540 av Johnny Skalin (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda huruvida lagstiftningen bör eller kan justeras för att underlätta för enskilda försäkringstagares förståelse och/eller villkor avseende tecknade fullvärdesförsäkringar av egendom och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3556 av Kent Ekeröth (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förändra utskökningsbalken och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3579 av Robert Hannah m.fl. (L):

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skuldsaneringslagen och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bättre skydd mot falska konkursansökningar och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3582 av Roger Haddad m.fl. (L):

13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om polisens möjlighet att stoppa misstänkta bilmålvakter under färd och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tiden som en beslagtagna bil måste förvaras hos myndigheterna och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utlandsregistrerade fordon som används av bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3598 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V):

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att huvudregeln för betalningsplanens längd vid skuldsanering för privatpersoner sänks från fem år till tre år med två betalningsfria månader och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att det införs en slutlig preskriptionstid för skulder och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör göras en barnkonsekvensanalys och lämnas förslag som förbättrar situationen för alla de barn och unga som lever i familjer med överskuldssättning och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3652 av Caroline Szyber m.fl. (KD):

55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om slutlig preskriptionstid och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att evighetsgäldenärers skuldsanering bör kortas till tre år och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ställa krav på säkrare identifiering vid personlig konkurs och tillkännager detta för regeringen.
61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna att befria markägare från kostnadsansvar vid skadegörelse från bosättare och i samband med avhysningar och tillkännager detta för regeringen.
62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att endast genomföra en proportionalitetsbedömning vid verkställande av en avhysning och tillkännager detta för regeringen.

63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en tidsfrist om fem dagar innan ett avlägsnande och tillkännager detta för regeringen.

2017/18:3756 av Ola Johansson m.fl. (C):

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att sänka kraven på vad som bedöms vara kvalificerad insolvens och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återkomma med förslag om att den normala tiden för skuldsanering ska vara tre år och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återkomma med förslag om en särskild form av skuldsanering för företagare som drabbats av överskuldsättning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2017/18:3836 av Andreas Carlson m.fl. (KD):

50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbehållsbelopp för umgängesförälder vid löneutmätning och tillkännager detta för regeringen.